

Kl. 18.20

John Dyrby (S):

Nu håber jeg ikke, det kommer bag på nogen, at vi også i Socialdemokratiet synes, at dialog er godt. Det tror jeg også nogle af de efterfølgende vil sige, så lad os da være helt enige om det, og det gælder, hvad enten det handler om kultur eller religion.

Dermed være også sagt, at intentionerne bag dette forslag fra vores venner fra Det Radikale Venstre jo er både sympatiske og også i mange henseender gode og et skridt i den rigtige retning. En mangfoldighedsdag til et beløb på 5,4 mio. kr. er måske lige i overkanten, men jeg har også forstået, at det ikke er beløbet, man skal hæfte sig ved. Vi er dog lidt bange for, at det risikerer at blive en række arrangementer for eliten og for dem, der er velintegrerede i forvejen. En af mine gode venner med indvandrerbaggrund har sagt: Det, vi ikke har brug for, er en række rundbordsdiskussioner. Jeg tror ikke, det er det, der ligger i forslaget, og det er vel heller ikke det, der er intentionen bag det.

Der kan være – og det er der hos os – en frygt for, at forslaget ikke når ud til de områder, hvor dialog og forståelse virkelig er en mangelvare. Så selv om målet er sympatisk, og vi godt kan drøfte det i andre sammenhænge, tror vi ikke, at en national mangfoldighedsdag som sådan er den bedste løsning. Selv om intentionerne er gode, og vi godt kan støtte dem, tror vi ikke, at det konkrete forslag er den rigtige løsning i denne sammenhæng.

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan godt sige, at jeg ikke vil være nær så positiv i min udtryksform som de foregående ordførere, men for alligevel ligesom at bløde lidt op på det, jeg vil sige bagefter, vil jeg sige, at jeg aldrig nogen sinde – det ved jeg med sikkerhed – har bekendt min kærlighed til Det Radikale Venstre. Men alligevel synes jeg, at når Det Radikale Venstre kommer i nærheden af at skulle forklare noget om symboler og værdier og grundlæggende bekendelser i tilværelsen, er der noget elskeligt ved dem, i hvert fald ved deres naivitet.

Vi har jo religiøse helligdage her i Danmark, og vi har også verdslige helligdage. Til de første hører jo først og fremmest juledag, dagen for Vor Herres fødsel, og til de sidste hører grundlovsdag, den dag hvor danskerne fik en fri forfatning. Vi flager glad og gerne på vores helligdage og viser det, de står for, respekt.

Nu vil De Radikale altså have, at vi skal have en mangfoldighedsdag. Gad vide, hvad man skal flage med den dag? Formentlig alt, hvad der findes i verden af kulørte papirflag. Men skal vi nu til at rangere mangfoldighedsdagen ind på linje med Vor Herres fødselsdag? Det kan jeg egentlig ikke rigtig se af forslaget. Er mangfoldigheden en ny guddom, som menigheden og det radikale præsteskab skal afgive et jublen- de halleluja til, hvorefter menigheden hengiver sig til den kultiske beskæftigelse, der kaldes dialog – dialog for 4,2 mio. kr.? Jeg spekulerer på, hvorfor det lige skal være det beløb, men det skal altså være en dag med dialog for 4,2 mio. kr. Ikke den virkelige dialog, som foregår ude i dagligdagen alle årets dage på arbejdspladserne, eller når vi går hen og køber hummus hos den lille indvandrergrønthandler.

Jeg må tilstå, at den guddom, der hedder mangfoldighed, har jeg ikke nogen fidus til. Jeg har i hvert fald ikke et religiøst forhold til den. For mig er den store verden mangfoldig, og det er det, der gør den spændende og udfordrende. Men da jeg jo selv er en del af mangfoldigheden, kunne jeg aldrig finde på at dyrke mangfoldigheden som et mål i sig selv, tværtimod. De nationale helligdage, jeg kender – valdemarsdag, grundlovsdag osv. – er jo dage, som symboliserer ikke mangfoldigheden, men sammenhængskraften, ikke en centripetalkraft, der spreder, men en centrifugalkraft, der samler. Lad mig i den forbindelse sige, at det for mig at se netop er denne sammenhængskraft, som de fremmede i landet skal lukkes ind i og gøres til en del af uden derfor at opgive deres medbragte baggrund, for det, der samler os som folk, er jo samtidig det, der forhindrer, at magthavere kan manipulere med os efter forgodtbefindende. Folkelig sammenhængskraft er det samme som folkelig frihed.

Kl. 18.25

Jeg holder af den mangfoldige verden, men jeg har ingen fidus til den guddom, der dyrkes under mangfoldighedens fane. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hver gang jeg hører det ord brugt i ideologisk sammenhæng, at for nogle år siden, da min partiformand, fru Pia Kjærsgaard, blev voldeligt overfaldet på gaden i Flensborg under de sydslesvigske årsdage, kom voldsmandene med transparenter, hvor der stod mangfoldighed.

Det religiøse mantra, der kaldes mangfoldighed, ser jeg faktisk som et pendul, der svinger mellem den rene holdningsløshed og den utåle-